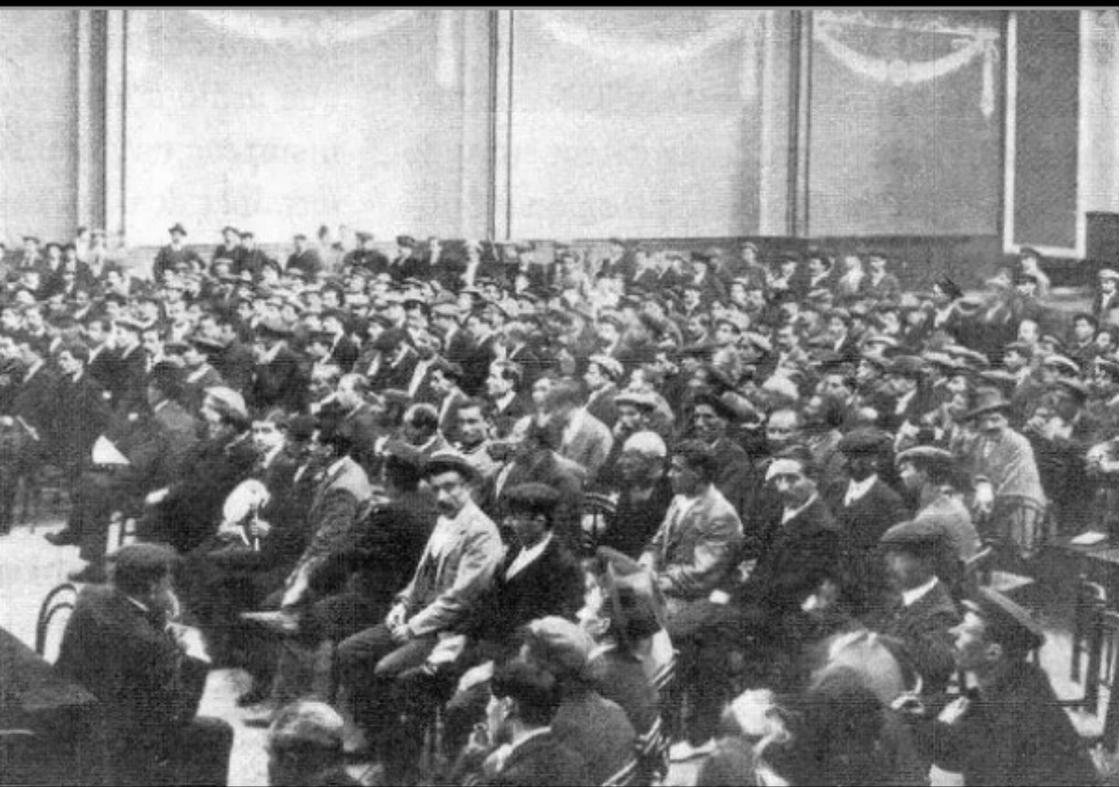

ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟ

ΑΡΧΩΝ - ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ - ΣΤΟΧΩΝ

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ
ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ-ΚΑΜΑΤΕΡΟΥ

Περιεχόμενα

I. Ταυτότητα	4
II. Δομή	16
III. Μέλη	30
IV. Τακτικοί και Στρατηγικοί στόχοι	35

Το Καταστατικό Αρχών – Λειτουργίας – Στόχων της Πρωτοβουλίας Αναρχικών Αγίων Αναργύρων – Καματερού εγκρίθηκε ομόφωνα από όλα τα μέλη της τον Απρίλιο του 2021. Η σύνταξη των ενοτήτων του αποτέλεσε καρπό πολύμηνων συλλογικών συζητήσεων και συνιστά αποκρυστάλλωση τους.

Οι συλλογικές θέσεις που κατοχυρώνονται στο Καταστατικό αποτελούν οδηγό της εσωτερικής λειτουργίας και οργάνωσης του πολιτικού μας πυρήνα καθώς και για την εφαρμογή των τακτικών και στρατηγικών στόχων του. Η υπεράσπιση και η τήρηση του καταστατικού, ως προϊόν ελεύθερης συμφωνίας μεταξύ των μελών, αποτελεί τόσο συλλογική ευθύνη όσο και ευθύνη του κάθε μέλους.

Ιστότοπος: protaanka.espivblogs.net

Επικοινωνία: protaanka@espiv.net

I. ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ

Η Πρωτοβουλία Αναρχικών Αγίων Αναργύρων – Καματερού αποτελεί έναν μαχόμενο πολιτικό πυρήνα που ιδρύθηκε τον Οκτώβριο του 2016. Εκφράζεται από την ιδεολογία του αναρχισμού, καθοδηγείται από την ελευθεριακή κοσμοθεωρία του και παλεύει σχεδιασμένα για την πλατιά διάδοση και εφαρμογή των επαναστατικών προταγμάτων του.

Ως φορέας επαναστατικής και ταξικής πάλης, η Πρωτοβουλία δραστηριοποιείται στις συνοικίες των δυτικών προαστίων και παράλληλα τροφοδοτεί την κεντρική πολιτική δράση. Η συγκρότηση της δεν λαμβάνει ως βασικό ενοποιητικό στοιχείο την χωροταξία της «γειτονιάς», αλλά την συνάφεια ιδεολογικών αρχών και αγωνιστικών στόχων μεταξύ των μελών της. Ως εκ τούτου, η Πρωτοβουλία δεν είναι μια «συνέλευση κατοίκων» αλλά ένας αναρχικός πυρήνας τοπικής και υπερτοπικής αναφοράς με επαναστατικό προσανατολισμό και συνολικό στρατηγικό πλάνο αγώνα.

Ο προσδιορισμός των περιοχών δράσης δεν συνιστά περιορισμό της γεωγραφικής πολιτικής ακτινοβολίας της Πρωτοβουλίας, ούτε δηλωτικός του τόπου κατοικίας των μελών της, ούτε προσδίδει μερικό περιεχόμενο στην φύση της ως πολιτικού πυρήνα. Οι Άγιοι Ανάργυροι και το Καματερό είναι μονάχα το αφετηριακό σημείο μιας αγωνιστικής κίνησης που δεν περιορίζεται σε έναν ή παραπάνω δήμους. Στόχος είναι η γεωγραφική επέκταση σε

οργανωτικό και πολιτικό επίπεδο και η ένταξη νέων μελών από διαφορετικές περιοχές των δυτικών προαστίων.

Ο πολιτικός ρόλος που αξιώνει η Πρωτοβουλία είναι φύσει πολύπλευρος και συγκεράσει διαλεκτικά την πολιτική θεωρία με την μαχητική δράση και την ιδεολογική εργασία με την εκπόνηση σχεδίων πάλης. Η πολυπαραγοντική φύση του εγχειρήματος αποτυπώνεται πολιτικά στους συλλογικά επεξεργασμένους και καταταστατικά κατοχυρωμένους σχεδιασμούς του, άμεσους και μακρόπνοους.

Μέσω της συστηματικής προπαγανδιστικής εργασίας, παλεύουμε για την σταδιακή αναμόρφωση των συσχετισμών πολιτικής επιρροής στο κοινωνικό πεδίο των περιοχών δράσης μας. Στοχεύουμε σε μια διεισδυτική παρέμβαση στην εργατική τάξη και την νεολαία που θα δυναμώσει κοινωνικά τα επαναστατικά μας προτάγματα. Η μαζικοποίηση του σχήματος σε συνάρτηση με την ανάπτυξη μιας πλατιάς κοινωνικής και ταξικής συσπείρωσης με κινηματικούς όρους αποτελεί το υλικό ζητούμενο της παρέμβασης μας και αποκλειστικό παράγοντα αξιολόγησης της αποτελεσματικότητας της .

Η μελέτη των οικονομικών και πολιτικών εξελίξεων και η παραγωγή τεκμηριωμένων θέσεων στα φλέγοντα προβλήματα των καιρών συνιστά έναν οδηγό της δράσης, έναν τακτικό στόχο για την χάραξη αγωνιστικών σχεδιασμών. Η εγκυρότητα των αναλύσεων και η σωστή χαρτογράφηση των κινήσεων του ταξικού εχθρού και των πολιτικών αντιπάλων είναι προϋπόθεση για τον θρίαμβο της επαναστατικής στρατηγικής. Σε αυτή την κατεύθυνση η

οικονομικοπολιτική αλλά και η ιδεολογική επεξεργασία είναι σταθερό καθήκον της Πρωτοβουλίας. Τα αποτελέσματα αυτής της επεξεργασίας μεταδίδονται, κυκλοφορούν, εμπλουτίζουν διαλεκτικά τον δημόσιο διάλογο και εξοπλίζουν με συμπεράσματα τον λαό και το αναρχικό κίνημα.

Η οργάνωση, αποτελεί για εμάς στρατηγική επιλογή και αγωνιστικό πρόταγμα. Η οργάνωση είναι έννοια συνυφασμένη με τους κοινωνικούς δεσμούς και καμία κοινωνία χωρίς οργανωτικές βάσεις δεν μπορεί να αναπτύξει ευημερία για όλα τα μέλη της. Δεν μπορούμε να αντιταχθούμε στους φυσικούς δεσμούς οργάνωσης της κοινωνίας και ο άνθρωπος, όντας φύσει κοινωνικό ον δεν θα μπορούσε να επιβιώσει, πόσο μάλλον να φτάσει στην ευημερία έξω από την κοινωνία. Μόνο μέσα στην κοινωνία ο άνθρωπος μπορεί να πραγματώσει την ελευθερία του και να αναπτύξει την ατομικότητα του.

Δεν μπορούμε να αντιληφθούμε την κοσμοθεωρία και το σύστημα οργάνωσης του αναρχισμού ως κάτι ξεκομμένο από την κοινωνία, αλλά ως γέννημα κοινωνικών διεργασιών. Ο τρόπος που οργανωνόμαστε στο τώρα, είναι μικρογραφικό προεικόνισμα των μελλοντικών μορφών οργάνωσης που προτείνουμε. Η ελευθερία γεννιέται μέσα από την ελευθερία, γι' αυτό και η οργάνωση μας στο τώρα θα πρέπει να συμβαδίζει και να έρχεται σε συμφωνία με το κοινωνικό μοντέλο οργάνωσης το οποίο προτείνουμε.

Υποστηρίζουμε την άποψη του «οργανωτικού δυισμού», η οποία αποτελεί θεμελιακό στοιχείο της οργανωτικής μας

αντίληψης. Διακρίνουμε τα επίπεδα οργάνωσης μεταξύ α) των οργανώσεων που συγκροτούνται στην βάση της ιδεολογικής και πολιτικής συμφωνίας (ειδικές αναρχικές οργανώσεις) και β) των οργανώσεων που συγκροτούνται στην βάση της κοινωνικής και ταξικής ταυτότητας (εργατικά συνδικάτα, λαϊκές συνελεύσεις κ.λ.π.).

Αναγνωρίζουμε την ανάγκη αυτοτελούς οργάνωσης των αναρχικών σε ειδικές πολιτικές οργανώσεις. Η συγκρότηση ενός μαζικού αναρχικού κινήματος και η κοινωνική του ισχυροποίηση, προϋποθέτει την οικοδόμηση μιας σύγχρονης και επαναστατικής, αναρχικής πολιτικής οργάνωσης. Αναζητούμε την ανάπτυξη του καταλληλότερου και αποτελεσματικότερου οργανωτικού οχήματος αξιοποιώντας την ιστορική πείρα των οργανωτικών εγχειρημάτων του παγκόσμιου αναρχικού κινήματος, λαμβάνοντας πλήρως υπόψη και τα σύγχρονα δεδομένα. Η συμβολή στην οργάνωση ενός επαναστατικού κινήματος και η συγκρότηση ενός σύγχρονου αναρχικού πολιτικού φορέα που θα αναπτύξει επαναστατικό πρόγραμμα, θα εμπνεύσει την κοινωνική βάση για τον ρεαλισμό της Κοινωνικής Επανάστασης και θα προετοιμάσει μεθοδικά ευνοϊκούς όρους για την εκδήλωση και τον θρίαμβο της, υπήρξε πάντα βασικό χαρακτηριστικό του προταγματικού πολιτικού μας λόγου.

Ταυτόχρονα, στηρίζουμε τις προσπάθειες αυτοτελούς οργάνωσης της εργατικής τάξης και προτάσσουμε την ακηδεμόνευτη και ελευθεριακή της συγκρότηση ως επαναστατικής τάξης. Αντιπαλεύουμε τις κομματικές πατρωνίες, τους «εργατοπατέρες» και τις διαχωρισμένες

καθοδηγητικές “πρωτοπορίες” που επιχειρούν να την υποτάξουν στα εξουσιαστικά τους σχέδια. Η σχέση μεταξύ πολιτικού κινήματος και ταξικής αυτοοργάνωσης είναι οργανική και δεν είναι σχέση ηγεμονίας .

Στρατηγικός στόχος της Πρωτοβουλίας είναι η συγκρότηση μιας αναρχικής οργάνωσης προαστιακής εμβέλειας που θα προκύψει σχεδιασμένα είτε μέσα από την οργανωτική μετεξέλιξη του υπάρχοντος σχήματος, είτε διαμέσου της συγκρότησης νέων Πρωτοβουλιών και Πυρήνων περιοχών που θα διέπονται από οργανική ενότητα. Οι πυρήνες θα είναι ενιαίοι μέσα στον φορέα και η ένωση τους θα συνίσταται στην αρχή του αντιεξουσιαστικού φεντεραλισμού. Η οικοδόμηση της οργάνωσης θα στηρίζεται στην ιδεολογική, τακτική και προγραμματική ενότητα μεταξύ των μελών της.

Με το πέρας των καταστατικών διεργασιών και την δημοσιοποίηση των συλλογικών συμφωνιών που κωδικοποιούνται στο παρόν κείμενο, επόμενος σταθμός είναι η δημοσιοποίηση των θέσεων της Πρωτοβουλίας για το ζήτημα της οργάνωσης. Η αποτύπωση των πολύμηνων συζητήσεων θα σημάνει και την έναρξη μιας νέας μεταβατικής περιόδου προς μια οργανωτική και συνάμα πολιτική-αγωνιστική αναβάθμιση. Οι προϋποθέσεις μετασχηματισμού και αναβάθμισης δεν είναι αφηρημένες. Προκύπτουν από την συνδυασμένη ισχύ των υποκειμενικών και αντικειμενικών παραγόντων που αναπτύσσονται διαλεκτικά μέσα στο καμίνι της ζωντανής πάλης και των σκληρών αγώνων που έρχονται.

Ως πολιτικός φορέας εντασσόμαστε στην επαναστατική παράδοση του αναρχισμού και αντιμαχόμαστε τους φορείς εκφυλισμού της. Εμπνεόμαστε από την κλασική παράδοση του αναρχισμού και από τις μεγάλες ιστορικές στιγμές της ταξικής και επαναστατικής πάλης στις οποίες αποτέλεσε καθοδηγητικό ιδεολογικό αρωγό: την Κοινωνική Επανάσταση στην Ισπανία, την εξέγερση της Κροστάνδης το 1921, την αναρχική δράση στα προεπαναστατικά χρόνια στην Ρωσία, την επανάσταση στην Νότια Ουκρανία γνωστή ως «μαχνοφτσίνα», την απεργία τον Μάιο του 1886 στο Σικάγο κ.α.

Αναγνωρίζοντας τις ιστορικές συνθήκες μέσα στις οποίες γεννήθηκε ο αναρχισμός ως επαναστατική κοσμοθεωρία, δεν μπορούμε να τον αποκόψουμε από την ταξική του βάση. Δεν απευθυνόμαστε σε αφηρημένα υποκείμενα ούτε πρεσβεύουμε έναν γενικόλογο ανθρωπισμό. Εργαζόμαστε για την χειραφέτηση και την απελευθέρωση της εργατικής τάξης, η απελευθέρωση της οποίας θα σημάνει και την απελευθέρωση ολόκληρης της κοινωνίας.

Ο αναρχισμός γεννήθηκε μέσα σε ένα συγκεκριμένο ιστορικό πλαίσιο σχετικής ωρίμανσης του κεφαλαιοκρατικού τρόπου παραγωγής και αναπτύχθηκε ως πολιτικό κίνημα για την απελευθέρωση των εργαζομένων και των καταπιεσμένων λαϊκών μαζών. Είναι προϊόν της σοσιαλιστικής σκέψης του 19ου αιώνα και ανάβλυσε μέσα από τους κόλπους του εργατικού κινήματος ως επαναστατική κοσμοθεωρία της εργατικής τάξης, ως το ελευθεριακό της απαύγασμα. Χωρίς τις ταξικές του βάσεις,

ο αναρχισμός δεν υφίσταται ως επαναστατική κοσμοθεωρία.

Η αμφισβήτηση της ταξικής βάσης του αναρχισμού και της σοσιαλιστικής του προέλευσης είναι πάντα αστική. Η απάρνηση του ταξικού χαρακτήρα της αναρχικής ιδεολογίας συνιστά απάρνηση της ίδιας της αναρχικής ιδεολογίας. Ο αναρχισμός διαθέτει αξιακές αρχές που έχουν συνοψιστεί από τους πρωτεργάτες του και δεν είναι ένα «ανοιχτό θεώρημα». Η σχετικοποίηση των επαναστατικών αρχών του αναρχισμού και η αποϊδεολογικοποίηση του από τις ατομικιστικές σχολές σκέψης και τον αστικό μεταμοντερνισμό δεν εκφράζουν μια αγνή προσπάθεια «εκσυγχρονισμού του αναρχισμού» αλλά την κατάρριψη του ως επαναστατικής ιδεολογίας. Τα ρεύματα αυτά είναι φύσει αντεπαναστατικά. Η αποϊδεολογικοποίηση του αναρχισμού ενσαρκώνει τις αστικές επιδράσεις στον αναρχισμό και σηματοδοτεί την αστική του αλλοτρίωση.

Γνωρίζοντας πως οι κοινωνίες βρίσκονται σε διαρκή αλλαγή, πως προσλαμβάνουν τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της ιστορικής κίνησης και της προαιώνιας πάλης των τάξεων, επιδιώκουμε την εξέλιξη του αναρχισμού στις σύγχρονες συνθήκες και όχι την μεταμόρφωση και την αλλοίωση του από την ώσμωση με εξωγενείς θεωρήσεις, μαρξιστικής ή φιλελεύθερης προέλευσης. Εντοπίζουμε την αναγκαιότητα ενός πέρασματος από τον κλασικό αναρχισμό στον «νέοτερο αναρχισμό» και τα δικά του επαναστατικά στάσιμα. Ένα πέρασμα που θα προεκτείνει την σχέση του χθες με το σήμερα και θα ανανεώσει χωρίς παραχαράξεις και αναθεωρητικές διαστρεβλώσεις τα επαναστατικά

προτάγματα του αναρχισμού που έχουν κατασυκοφαντηθεί από τους εχθρούς του αλλά και έχουν προσβληθεί από «φίλους» του.

Ο αναρχισμός δεν έχει κοινά σημεία με τον μαρξισμό και τις οργανώσεις του, κομματικές ή μη, θεσμικές ή «ένοπλες». Εχθρευόμαστε τα κομμουνιστικά κόμματα όλων των αποχρώσεων που προτάσσουν την ανατροπή του καθεστώτος μέσω μιας κομματικής δικτατορίας εξ ονόματος του προλεταριάτου και την εγκαθίδρυση ενός “εργατικού” κράτους που την εξουσία θα διαχειρίζεται μια διαχωρισμένη πολιτική ελίτ. Αυτό το μοντέλο χρεοκόπησε ιστορικά και επιβεβαίωσε την έγκυρη κριτική των αναρχικών για την νομοτελειακή αποτυχία του να εγκαθιδρύσει την ισότητα με όπλα την κρατική ισχύ και την κομματική ολιγαρχία.

Η Πρωτοβουλία δεν συνεργάζεται με κόμματα, οργανώσεις και φορείς της αριστεράς. Στέκεται εχθρικά απέναντι τους και αγωνίζεται για τον απεγκλωβισμό των λαϊκών μαζών από τα παρωχημένα, αντεργατικά και ανελευθεριακά προγράμματα τους. Παράλληλα, δεν συνεργάζεται με αναρχικά ή αντιεξουσιαστικά σχήματα που συνεργάζονται με την αριστερά και επιτελούν τον ρόλο του «δούρειου ίππου» στην αφομοίωση των αγώνων από τα κομματικά της μορφώματα (κοινοβουλευτικά ή μη).

Αντιλαμβανόμενοι πως καμία μεταρρύθμιση του κρατικοκαπιταλιστικού συστήματος δεν θα απαλλάξει τον λαό από την δομική καταπίεση ενός εκμεταλλευτικού/εξουσιαστικού τρόπου οργάνωσης της

κοινωνίας, πολεμάμε για τον εκ θεμελίων κοινωνικό μετασχηματισμό μέσα από μια επαναστατική διαδικασία. Η επανάσταση πρέπει να είναι έργο των ίδιων των λαϊκών μαζών και όχι προϊόν μίας αποκομμένης ελίτ που θα δράσει πραξικοπηματικά εξ ονόματός τους.

Προτάσσουμε μια Κοινωνική Επανάσταση που θα μετασχηματίσει το σύνολο των κοινωνικών σχέσεων και όχι μια πολιτική επανάσταση με μεταρρυθμιστικό πρόγραμμα. Επανάσταση σημαίνει βίαιος μετασχηματισμός των υφιστάμενων ιεραρχικών, ταξικών και εξουσιαστικών σχέσεων, σάρωση του παλαιού αξιακού δικαίου που ερείδεται στο ατομικό συμφέρον και τον ανταγωνισμό. Σημαίνει την άμεση αντικατάσταση όλων των παλαιών θεσμών από νέες μορφές κοινωνικής αυτοδιεύθυνσης, την απαλλοτρίωση της ιδιοκτησίας του κεφαλαίου, των τραπεζών και του κράτους και τον διαμοιρασμό της ως λαϊκή περιουσία στα συμβούλια των εργαζομένων, στις κομμούνες, στην ομοσπονδία, σε ολόκληρη την κοινωνία.

Αγωνιζόμαστε για την πολιτική ελευθερία που είναι εφικτή μόνο μέσα από την κατάργηση του κράτους, του κοινοβουλευτισμού και της αστικής δημοκρατίας. Προτείνουμε ένα πολιτειακό και κοινωνικό μοντέλο οργάνωσης που θα διασφαλίζει την συμμετοχή όλων στην διαχείριση των κοινωνικών υποθέσεων και στην λήψη των αποφάσεων. Ένα κοινωνικό μοντέλο, βάση του οποίου όλος ο λαός θα συνδιαμορφώνει και θα λαμβάνει συνεργατικά αποφάσεις για κάθε ζήτημα του κοινωνικού βίου μέσα από όργανα λαϊκής αυτοδιεύθυνσης και εργατικά συμβούλια

που θα δικτυώνονται ομοσπονδιακά σε οριζόντιες βαθμίδες οργάνωσης.

Αγωνιζόμαστε για την κοινωνική ισότητα και την κατάργηση των οικονομικών τάξεων μέσα από την ανατροπή των κεφαλαιοκρατικών σχέσεων παραγωγής και του καπιταλιστικού συστήματος. Προτείνουμε την κοινωνικοποίηση των μέσων παραγωγής πλούτου, τον εργατικό έλεγχο της παραγωγής και την διανομή των αγαθών σύμφωνα με τις κοινωνικές ανάγκες. Δεν μπορεί να υπάρξει ελευθερία σε μια ταξική κοινωνία οικονομικών ανισοτήτων. Η σύνθεση της πολιτικής ελευθερίας με την οικονομική ισότητα είναι αναγκαία προϋπόθεση για την οικοδόμηση της ακρατικής- αταξικής κοινωνίας.

Η ατομική και συλλογική ελευθερία δεν βρίσκονται σε ανταγωνιστική σχέση αλλά σε αναγκαία συνεπαγωγή. Η μέγιστη κατάκτηση της ελευθερίας για τον καθένα και την καθεμία δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί ανεξάρτητα από την ελευθερία των άλλων και την ελευθερία της κοινότητας εν γένει. Μια υγιής και ελεύθερη κοινωνία οργανώνεται και αποφασίζει η ίδια μέσω των οργάνων της για όλα τα θέματα που την αφορούν, δεν έχει ανάγκη να αποποιηθεί τις ευθύνες της αναθέτοντας την διαχείριση της σε επαγγελματίες πολιτικούς και αντιπροσωπευτικούς φορείς.

Το αναρχικό πρόγραμμα για μια άλλη κοινωνία δεν είναι μια προταγματική συσσώρευση αλλά μια ολοκληρωμένη πρόταση. Μια πρόταση όχι μόνο για το πώς θα είναι η αναρχική κοινωνία αλλά και για το ποια θα είναι τα βήματα συγκρότησης της. Το αναρχικό πρόγραμμα δεν συντάσσεται

από μια ομάδα, κάποια διαχωρισμένη διανοητική ελίτ επαναστατών ή μεμονωμένα πρόσωπα. Για την ανάπτυξη ενός ρεαλιστικού, εφαρμόσιμου και κοινωνικά γειώσιμου αναρχικού προγράμματος είναι αναγκαία η συγκρότηση της πολιτικής οργάνωσης που θα το προωθήσει.

Ο νέος κόσμος ζυμώνεται προεπαναστατικά και μορφοποιείται κοινωνικά από την εργατική τάξη και την ενεργό εμπροσθοφυλακή του επαναστατικού κινήματος, τον οργανωμένο αναρχισμό. Κατά τον χρόνο εκδήλωσης της επανάστασης ο νέος κόσμος που κυοφορούνταν στο κέλυφος του παλιού εκρήγνυται, θρυμματίζει τις αλυσίδες που τον κρατούν δέσμιο, φέρνει στο φως τις νέες κοινωνικές σχέσεις, τις νέες κοινωνικές αξίες που έχουν αναπτυχθεί σε βαθμό που ασφυκτιούν μέσα στην παλιά ανελευθεριακή ταξική κοινωνία. Την αμφισβητούν, την πυρπολούν, την καταλύουν.

Η μετάβαση προς την ακρατική/αταξική οικοδόμηση του κοινωνικού βίου ενσαρκώνει το ιστορικό πέρασμα από τον κεφαλαιοκρατικό τρόπο παραγωγής και το κράτος στην ελευθεριακή κοινωνία, στην πολιτειακή αναρχία. Το επαναστατικό πέρασμα στην αναρχία είναι το τελικό προϊόν της ταξικής πάλης, ο ώριμος καρπός της. Η αναρχική κοινωνία ισοδυναμεί με την πρόοδο που κινητοποιείται με καύσιμο το συλλογικό όφελος, την πλήρη ανάπτυξη των ανθρώπων που την απαρτίζουν και την δημιουργική και παραγωγική τους απασχόληση στους τομείς που αγαπούν. Η αναρχική κοινωνία αντανακλά την τελειότερη και πιο προχωρημένη έκφραση της πολιτικής ελευθερίας, της κοινωνικής αλληλεγγύης και της οικονομικής ισότητας.

Ιστορικά, η Κοινωνική Επανάσταση είναι ο στρατηγικός στόχος του αναρχικού κινήματος. Οι συνθήκες που διαμορφώνονται μέσα στην δεύτερη δεκαετία του 21ου αιώνα είναι ιδανικές για την οργάνωση της επαναστατικής ανατροπής και διαμορφώνονται από την δομική συστημική κρίση και την ιστορική χρεοκοπία του καπιταλιστικού σχηματισμού. Η διαμόρφωση του υποκειμενικού παράγοντα, του ελευθεριακού επαναστατικού κινήματος, είναι το αγωνιστικό και πολιτικό στοίχημα της εποχής μας.

Ο υποκειμενικός παράγοντας διαμορφώνεται πολυεπίπεδα. Η εργατική τάξη μέσα από τους ταξικούς, ακηδεμόνευτους και ελευθεριακούς φορείς της διεκδικεί, παλεύει, ανταπαντά στην εργοδοτική τρομοκρατία, απεργεί, καταλαμβάνει τα εργοστάσια και τις υπηρεσίες, αναπτύσσεται ως τάξη για τον εαυτό της. Η νεολαία ως αναπόσπαστο κομμάτι της προσφέρει την ζωντάνια, το πάθος, τα όνειρα για ένα καλύτερο αύριο. Μάχεται, συγκρούεται, πολεμά, δημιουργεί. Η αναρχική οργάνωση προπαρασκευάζει το έδαφος για την συγκρότηση ελευθεριακών πολιτοφυλακών, την εξόπλιση του κινήματος με όλα τα μέσα πάλης, προσφέρει ιδεολογικά όπλα και σκιαγραφεί προγραμματικά τον νέο κόσμο.

Η Κοινωνική Επανάσταση δεν μπορεί παρά να είναι ένοπλη. Καμία κυρίαρχη τάξη στην ιστορία δεν παρέδωσε ειρηνικά τα προνόμια της. Ούτε η αστική τάξη και το σύγχρονο αστικό κράτος που κυριάρχησαν μερικούς αιώνες πριν με την ισχύ των όπλων, δεν πρόκειται να τα εγκαταλείψουν μαζί με την εξουσία τους. Για να μην

πνίξουν τον επαναστατημένο λαό στο αίμα θα πρέπει το επαναστατικό κίνημα να χτίσει την ελευθεριακή στρατιωτική οργάνωση που θα είναι ικανή να τους συντρίψει.

II. ΔΟΜΗ

A) ΟΡΓΑΝΑ ΛΗΨΗΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ

Τακτική Συνέλευση

Διαρκές όργανο λήψης αποφάσεων είναι η Τακτική Συνέλευση των μελών.

Η Τακτική Συνέλευση διεξάγεται σε εβδομαδιαία βάση και είναι αρμόδια για τον προγραμματισμό δράσεων, τον συντονισμό των θεματικών τομέων, την διαχείριση των εκδοτικών δραστηριοτήτων, τον οικονομικό έλεγχο και την υλοποίηση των καταστατικών τακτικών και στρατηγικών στόχων της Πρωτοβουλίας.

Η Τ.Σ. διεξάγεται και λαμβάνει αποφάσεις με την προϋπόθεση ότι παρευρίσκονται τα 2/4 των μελών. Έκτακτη Συνέλευση εκτός του τακτικού προγραμματισμού συγκαλείται με την σύμφωνη γνώμη των 3/5 των μελών.

Στην Τ.Σ. κρατούνται πρακτικά τα οποία καταγράφουν τα παρευρισκόμενα μέλη, τις αποφάσεις, τυχόν ενστάσεις και τις αναλήψεις υποχρεώσεων των μελών. Το σώμα διορίζει υπεύθυνο και αναπληρωματικό πρακτικογράφο με δίμηνη ισχύ καθηκόντων. Τα πρακτικά κοινοποιούνται στο συλλογικό mail σε περιθώριο ενός 24ώρου από την λήξη της Τακτικής Συνέλευσης.

Τα απόντα μέλη έχουν δικαίωμα εντός 2 ημερών από την δημοσίευση των πρακτικών να καταθέσουν ενστάσεις στο περιεχόμενο των αποφάσεων της Τ.Σ. και να αιτηθούν την διεξαγωγή έκτακτης συνέλευσης για την διαπραγμάτευση τους. Επανεξέταση αποφάσεων πραγματοποιείται υπό την προϋπόθεση ότι κριθεί και αιτιολογηθεί πως αυτές έρχονται σε αντίθεση με καταστατικές θέσεις της Πρωτοβουλίας.

Σε διαφωνίες τακτικού χαρακτήρα, το αίτημα επανεξέτασης γίνεται αποδεκτό κατόπιν συμφωνίας των 3/5 των μελών. Σε ενδεχόμενο απόρριψης του αιτήματος τα μέλη που υποβάλλουν ένταση έχουν το ελεύθερο δικαίωμα της μη συμμετοχής στην εκτέλεση της απόφασης χωρίς να κατακρίνεται η απουσία τους και ταυτόχρονα χωρίς να παρεμποδίζεται η εκτέλεση της συλλογικής απόφασης. Οι διαφωνίες δεν παρακάμπτονται, συζητιούνται σε έκτακτα καλεσμένη συνέλευση εντός 1 μήνα.

Στην Τ.Σ. έχουν όλα τα μέλη ίσα δικαιώματα και βαρύτητα λόγου. Ο χρόνος των τοποθετήσεων κατανέμεται κυκλικά με στόχο να μοιράζεται ισότιμα. Οι ομιλητές δεν διακόπτονται, αποφεύγονται οι διάλογοι και πιθανές διευκρινιστικές ερωτήσεις είναι δόκιμο να απευθύνονται μετά την ολοκλήρωση των τοποθετήσεων. Η ισηγορία, ο σεβασμός προς τους ομιλητές και τις ομιλήτριες, η οργανωτική αρτιότητα των διαδικασιών και η ενθάρρυνση όλων να μετέχουν ενεργά στην λήψη των αποφάσεων συνιστούν θεμελιώδη αξιακά χαρακτηριστικά των αναρχικών συνελεύσεων και θα πρέπει να περιφρουρούνται.

Απολογιστική Συνδιάσκεψη

Ανώτερο όργανο λήψης αποφάσεων της Πρωτοβουλίας είναι η Απολογιστική Συνδιάσκεψη.

Η Απολογιστική Συνδιάσκεψη συγκαλείται δύο φορές τον χρόνο και προετοιμάζεται από εξουσιοδοτημένη ομάδα εργασίας. Στα καθήκοντα της ομάδας εργασίας περιλαμβάνονται α) η εισήγηση της θεματικής ατζέντας της απολογιστικής συνδιάσκεψης, β) η καταγραφή των πρακτικών και γ) η σύνταξη του δελτίου αποφάσεων κατά το πέρας της διαδικασίας.

Στις αρμοδιότητες της Α.Σ. είναι η αναθεώρηση του καταστατικού, η αξιολόγηση της δράσης της Πρωτοβουλίας και η αποτίμηση της πορείας υλοποίησης των καταστατικών τακτικών και στρατηγικών στόχων. Οι τροποποιήσεις στο καταστατικό, με βάση τις συμφωνημένες αποφάσεις, αναλαμβάνονται από την ομάδα εργασίας και παρουσιάζονται στην Τακτική Συνέλευση προς συλλογικό έλεγχο και επικύρωση. Οι αποφάσεις της Α.Σ. δημοσιοποιούνται στον ιστότοπο και τα μέσα επικοινωνίας της Πρωτοβουλίας.

Έκτακτη σύγκληση της Α.Σ. μπορεί να προγραμματιστεί με την σύμφωνη γνώμη των 4/5 των μελών α) αν πληρούνται οι προϋποθέσεις οργανωτικής και πολιτικής μετεξέλιξης, β) αν υπάρχει η συλλογική αντίληψη ότι η Πρωτοβουλία αποτυγχάνει στην υλοποίηση των συμφωνημένων στόχων.

Η απολογιστική συνδιάσκεψη αποτελεί το μοναδικό όργανο που μπορεί να αναθεωρήσει το καταστατικό, να λάβει αποφάσεις πολιτικού και οργανωτικού μετασχηματισμού της Πρωτοβουλίας ή και να αποφασίσει την διάλυση της Πρωτοβουλίας

Β) ΤΡΟΠΟΣ ΛΗΨΗΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ

Στην Τακτική Συνέλευση λαμβάνονται αποφάσεις με

α) ομοφωνία, β) σύνθεση, γ) συναίνεση, δ) συγκατάβαση

Στην Απολογιστική Συνδιάσκεψη λαμβάνονται αποφάσεις με ομοφωνία-σύνθεση.

Οι αποφάσεις που λαμβάνονται με ομοφωνία, σύνθεση και συναίνεση είναι άμεσα εκτελέσιμες και δεσμευτικές για όλα τα μέλη.

Οι αποφάσεις που λαμβάνονται με συγκατάβαση εκτελούνται από τους συμφωνούντες. Ως συγκατάβαση προσδιορίζεται η ανοχή των διαφωνούντων στην εκτέλεση μιας απόφασης χωρίς την συμμετοχή τους.

Δεν προβλέπονται πλειοψηφικές μη συναινετικές αποφάσεις.

Η προκρινόμενη επίλυση της διάστασης απόψεων είναι η σύνθεση, ο διαλεκτικός συγκερασμός των διαφωνιών και η συντροφική καταληκτική απόφαση που συνυπολογίζει όλες τις απόψεις, τις ενσωματώνει και τις ενοποιεί με τρόπο που διασφαλίζεται η ιδεολογική και τακτική ενότητα.

Όποτε δεν είναι ικανοποιητικό το αποτέλεσμα της σύνθεσης, προκρίνεται η συντροφική συναίνεση των διαφωνούντων, με την προϋπόθεση ότι η διάσταση εντοπίζεται σε ζήτημα τακτικής και εφόσον έχει προηγηθεί η μέγιστη δυνατή σύνθεση. Η συναίνεση δεν ισοδυναμεί με την επιβολή της πλειοψηφίας στην μειοψηφία, ούτε νοείται ως μέσο λήψης απόφασης σε ζητήματα ιδεολογικών αρχών και στρατηγικών στόχων.

Η συναίνεση ταυτίζεται με την συντροφική εκχώρηση, την ανιδιοτελή υποχώρηση για την προαγωγή του συλλογικού σκοπού, την πραγματική και ελεύθερη ενότητα για την επίτευξη των κοινών στόχων μεταξύ συντρόφων και συντροφισσών που ενώνονται από ισχυρές συμφωνίες και συλλογικούς σκοπούς.

Οι διαφωνούντες δεν αναγνωρίζονται ως μειοψηφία. Ο ποσοτικός εκβιασμός των διαφωνούντων είναι μη επιτρεπτός. Σε ενδεχόμενα «πιεστικής» εξαγωγής συναίνεσης τα διαφωνούντα μέλη μπορούν είτε να αιτηθούν την σύγκληση έκτακτης τακτικής συνέλευσης για τον απολογισμό και την εξέταση των όρων λήψης της απόφασης είτε να τοποθετήσουν το ζήτημα στην θεματική ατζέντα της τρέχουσας Τακτικής Συνέλευσης.

Τα μέλη που παρεμποδίζουν ή αθετούν την εκτέλεση συλλογικών αποφάσεων επιδέχονται συντροφικής κριτικής. Ανάλογα με τον βαθμό έκθεσης της Πρωτοβουλίας και την αξιολόγηση της σοβαρότητας της απόφασης που έχει

αναιρεθεί εξετάζεται η ευθύνη του μέλους ή των μελών στην Τακτική Συνέλευση.

Η αναίρεση συλλογικών αποφάσεων ισοδυναμεί με συλλογική αυτοαναίρεση, απαξίωση των ελευθεριακών διαδικασιών λήψης απόφασης και σχετικοποίηση της εσωτερικής ισότητας. Ευθύνη όλων των μελών είναι η δεσμευτική, ειλικρινή και συλλογική τήρηση όλων των αποφάσεων.

Ειδικές Συνθήκες

Σε συνθήκες ειδικών καταστάσεων, η απρόσκοπτη λειτουργία διασφαλίζεται με την επιστράτευση εναλλακτικών και προσυμφωνημένων τρόπων συνένυσης. Σε περιόδους απαγόρευσης της κυκλοφορίας ή αντι-αναρχικών κατασταλτικών εκστρατειών, προκρίνονται οι ασφαλείς συναντήσεις με βάση και την συλλογική πείρα που σωρεύτηκε την περίοδο των «lockdown». Κατά περίπτωση αξιοποιείται η χρήση της τηλεδιάσκεψης και της αλληλογραφίας όποτε δεν είναι εφικτή η φυσική συνύπαρξη και υπό την προϋπόθεση ότι έχουν εξαντληθεί όλες οι προσπάθειες για να καταστεί εφικτή.

Γ) ΤΟΜΕΙΣ

Οι Τομείς είναι ειδικές θεματικές ομάδες που συγκροτούνται πάνω σε καθορισμένα πεδία εργασίας με σκοπό την επιτέλεση πολιτικού έργου. Το αντικείμενο τους ταυτίζεται με τους στρατηγικούς στόχους και τις τακτικές προτεραιότητες που κατοχυρώνονται στο καταστατικό της

Πρωτοβουλίας αλλά και με διαχειριστικές ανάγκες. Η δουλειά τους προάγει την επίτευξη των σκοπών της.

Οι τομείς διακρίνονται σε α) στρατηγικούς και β) διαχειριστικούς.

Οι στρατηγικοί τομείς έχουν σαν αποστολή την επεξεργασία προτάσεων προς την Τακτική Συνέλευση. Σε τακτική βάση καλούνται να παρουσιάζουν το έργο τους, να αποστέλλουν εισηγητικές εκθέσεις, να καταθέτουν αναλύσεις πάνω στο αντικείμενο τους και να πληροφορούν με ενημερώσεις το συλλογικό σώμα σε ενδεχόμενο που το αντικείμενο τους συνδέεται με τρέχοντα ζητήματα επικαιρότητας.

Οι διαχειριστικοί τομείς έχουν ως αρμοδιότητα την διεύθυνση επικοινωνιακών οργάνων και υποδομών της Πρωτοβουλίας.

Λειτουργία των Τομέων

Οι Τομείς δεν υποκαθιστούν την Τακτική Συνέλευση.

Όλα τα μέλη καταθέτουν ελεύθερα προς συζήτηση τις προτάσεις τους και επιχειρηματολογούν για την υλοποίησή τους ανεξάρτητα από την συμμετοχή τους σε τομείς εργασίας.

Εφόσον το επιθυμούν, προκρίνεται η απευθείας μεταφορά πρωτόλειων προτάσεων προς τον εκάστοτε τομέα για την αποφόρτιση της θεματικής ατζέντας της Τ.Σ.

Οι στρατηγικοί τομείς δεν διαμεσολαβούν στην συλλογική συζήτηση επί των προτάσεων ως ξεχωριστό σώμα με βάση το ιδιαίτερο αντικείμενο τους. Όλοι οι τομείς υπάγονται στην Τακτική Συνέλευση, εργάζονται για λογαριασμό της και λογοδοτούν σε αυτήν.

Οι διαχειριστικοί τομείς μπορούν να απολαμβάνουν αυτονομίας λήψης απόφασης στο πλαίσιο των καθηκόντων τους. Έχουν δικαίωμα αυτενέργειας δίχως πρωτότερη έγκριση με την προϋπόθεση ότι ενημερώνουν έγκαιρα για τις πρωτοβουλίες τους. Τα όρια αυτής της αυτονομίας είναι συλλογικά ορισμένα. Σε τυχόν υποβολή ενστάσεων ή διαφωνιών με το περιεχόμενο της βούλησης του τομέα, το θέμα μεταφέρεται στην Τακτική Συνέλευση.

Δημιουργία Τομέων και Προϋποθέσεις

Ένας Τομέας μπορεί να σχηματιστεί με την προϋπόθεση ότι στελεχώνεται από τουλάχιστον δύο μέλη και έπειτα από έγκριση της Τακτικής Συνέλευσης.

Τα ίδια μέλη δεν μπορούν να προτείνουν τον σχηματισμό νέου Τομέα μέχρι την επόμενη Απολογιστική Συνδιάσκεψη. Η συνεργασία θα πρέπει να αναπτύσσεται ανάμεσα σε όλα τα μέλη της Πρωτοβουλίας, να μην υπάρχουν διακρίσεις και άνισες ζυμώσεις στην βάση προσωπικών σχέσεων που βλάπτουν την συλλογική συνοχή.

Κάθε μέλος συμμετέχει ελεύθερα στον Τομέα επιλογής του με κριτήριο τα ειδικά ενδιαφέροντα, τις ιδιαίτερες γνώσεις και τις φυσικές κλίσεις του. Κρίνεται δόκιμο η

Πρωτοβουλία να ενθαρρύνει όλα τα μέλη να περνούν κυκλικά και περιοδικά από όλους τους τομείς ώστε όλοι οι σύντροφοι και οι συντρόφισσες να εργάζονται σε πολλαπλά αντικείμενα, να μελετούν συνεργατικά, να διαμοιράζουν την εμπειρία τους και να αναπτύσσουν την σκέψη και την γνώση τους.

Για να αποφευχθεί ο κίνδυνος ανάπτυξης διαχωρισμών στην βάση της εξειδίκευσης, κάθε μέλος μετέχει το ελάχιστο σε έναν στρατηγικό τομέα. Με αυτόν τον τρόπο αποφεύγεται η παγίωση «διπλών ταχυτήτων» μεταξύ «αυτών που σχεδιάζουν» και «αυτών που εκτελούν». Αλλά πέρα από την αποφυγή μονομερών ενασχολήσεων που δυνητικά παράγει διαχωρισμούς, υπάρχει και η πιθανότητα συγκεντροποίησης αρμοδιοτήτων. Γι' αυτό το κάθε μέλος δεν μπορεί να μετέχει σε περισσότερους από τρεις τομείς.

Λίγα άτομα σε πολλαπλά πόστα θα δημιουργούσε εξαρτημένες λειτουργίες και συγκεντρωτικό έλεγχο σε λίγα χέρια που είναι ασύμβατο με τις ελευθεριακές αξίες και την αντι-ιεραρχική συλλογική δόμηση. Κάθε θέση σε τομείς μπορεί να ανακληθεί με απόφαση της Τακτικής Συνέλευσης, είτε για λόγους αναποτελεσματικότητας είτε σε περιπτώσεις όπου παρατηρείται η κατάχρηση της ειδίκευσης στο εκάστοτε θεματικό αντικείμενο.

Στις Απολογιστικές Συνδιασκέψεις αξιολογείται η λειτουργία και η αποτελεσματικότητα των τομέων και των μελών που τους στελεχώνουν. Ταυτόχρονα, παραδίδεται και από τον κάθε τομέα μια καταγραφή εμπειρίας, ένας

απολογισμός σχετικά με την διαχείριση, την βελτίωση και την εξέλιξη του τομέα που στελεχώνουν.

Δεν προβλέπεται χρονικό όριο παραμονής σε έναν τομέα μέχρι την επόμενη Απολογιστική Συνδιάσκεψη.

Εξωτερικοί Συνεργάτες

Στην στελέχωση των τομέων προκρίνεται η συμπερίληψη εξωτερικών συνεργατών μετά από έγκριση της Τακτικής Συνέλευσης. Οι εξωτερικοί συνεργάτες μπορούν να εργαστούν στους Τομείς με βάση το αντικείμενο τους έπειτα από πρόταση του εκάστοτε Τομέα ή και μετά από διαθεσιμότητα των ίδιων.

Διάλυση και Συγχώνευση Τομέων

Εφόσον προκύψουν ενστάσεις για τον τρόπο λειτουργίας ή την χρησιμότητα ενός τομέα η Τακτική Συνέλευση μπορεί να αποφασίσει την διάλυση ή την συγχώνευση του με βάση τον καταστατικά συμφωνημένο τρόπο λήψης απόφασης.

Υπάρχοντες Τομείς

- ◆ Τομέας Διαχείρισης Ηλεκτρονικών Μέσων & Αλληλογραφίας
- ◆ Τομέας Εργασιακών
- ◆ Τομέας Τοπικών Ζητημάτων

◆ Ιδεολογικός Τομέας

Δ) ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΚΑ ΟΡΓΑΝΑ

Το σύνολο της δραστηριότητας της Πρωτοβουλίας κοινοποιείται πρώτα στα δικά της επικοινωνιακά όργανα και στην συνέχεια προωθείται μέσω των συλλογικά επιλεγμένων τρόπων. Τα καταστατικά εγκεκριμένα επικοινωνιακά όργανα είναι τα ακόλουθα:

Επίσημος Ιστότοπος

Η Πρωτοβουλία διαθέτει τον δικό της διαδικτυακό ιστότοπο (protaanka.espinblogs.net) στον οποίο συγκεντρώνεται ο κείμενος λόγος, οι ανταποκρίσεις των δράσεων, οι ανακοινώσεις και τα αγωνιστικά της καλέσματα.

Social Media

Η Πρωτοβουλία διαχειρίζεται λογαριασμούς στα Social Media λαμβάνοντας μέρος στον καθημερινό «πόλεμο της πληροφορίας» και της «μάχης ερεθισμάτων». Στα Social Media επαναπροωθούνται και αναπαράγονται οι δράσεις και τα κείμενα της, πραγματοποιούνται άμεσοι διάλογοι και διαχέονται ενημερώσεις, ειδήσεις και σχολιασμοί.

Ανθολόγιο

Η Πρωτοβουλία εκδίδει το τρίμηνο έντυπο «Ανθολόγιο Κειμένων». Στόχος του «Ανθολογίου» είναι η έντυπη

κατοχύρωση των πολιτικών θέσεων, εκτιμήσεων και των προτάσεων σε βάθος χρόνου, η διατήρηση της διαχρονικότητας τους μέσω της αρχειακής καταγραφής και η συγκέντρωση των όσων κάνει η Πρωτοβουλία με τρόπο που να καταδεικνύει την πορεία του εγχειρήματος, την εξέλιξη του και να κρατά ζωντανά τα πεπραγμένα. Όλα τα τεύχη διανέμονται χέρι με χέρι από τα μέλη της Πρωτοβουλίας και αποστέλλονται πανελλαδικά.

Ιδεολογικό Όργανο

Η Πρωτοβουλία διαθέτει ιδεολογικό διαδικτυακό όργανο (anarchism.espinblogs.net) στο οποίο δημοσιεύονται ιστορικά, θεωρητικά και ιδεολογικά άρθρα για τον αναρχισμό και το παγκόσμιο αναρχικό κίνημα, βιβλιοπαρουσιάσεις, αφιερώματα και άρθρα μελών. Στόχος του οργάνου είναι η παραγωγή και η προαγωγή ιδεολογικού έργου, η διάδοση των διαχρονικών θέσεων και των επαναστατικών προταγμάτων του αναρχισμού, η εμπάθυνση και ο εμπλουτισμός τους προς την κατεύθυνση της σύγχρονης επαναστατικής αναρχικής θεωρίας.

Ε) ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΙ ΠΟΡΟΙ

Η Πρωτοβουλία αυτοχρηματοδοτείται από την μηνιαία συνδρομή των μελών της (ύψους 10€) και διατηρεί την οικονομική της ανεξαρτησία. Σε περιπτώσεις ανέργων χωρίς άλλους οικονομικούς πόρους ή μελών που αντιμετωπίζουν ιδιαίτερα οικονομικά προβλήματα, η υποχρέωση για την καταβολή μηνιαίας συνδρομής αναστέλλεται ή αναιρείται. Στο εσωτερικό της λειτουργεί ταμείο, υπεύθυνος για το

οποίο ορίζεται ταμίας που συγκεντρώνει τις συνδρομές, σημειώνει τα έσοδα και τα έξοδα και διαχειρίζεται το σύνολο των οικονομικών πόρων. Ο ταμίας ορίζεται από την Τ.Σ. και λαμβάνει 6μηνη ισχύ καθηκόντων.

Εξωτερικές πηγές χρηματοδότησης είναι οι μουσικές-πολιτισμικές εκδηλώσεις οικονομικής ενίσχυσης, η εθελοντική προσφορά και οι οικονομικές καμπάνιες που διεξάγει.

III. ΜΕΛΗ

Ένταξη νέων μελών

Στην Πρωτοβουλία Αναρχικών Αγίων Αναργύρων – Καματερού μπορεί να ενταχθεί ελεύθερα οποιοσδήποτε συμφωνεί με τις πολιτικές της θέσεις και τους καταστατικούς της στόχους.

Στην Πρωτοβουλία δεν μπορούν εκ προοιμίου να ενταχθούν άτομα με σεξιστικές και ομοφοβικές συμπεριφορές, αλλά και όσοι είναι ανεκτικοί προς αυτές ή τις σχετικοποιούν. Στο ίδιο αξιακό πλαίσιο, ρατσιστικές νοοτροπίες και αναφορές είναι μη αποδεκτές.

Άτομα που συμμετέχουν ταυτόχρονα σε πολιτικές ομάδες, δομές και εγχειρήματα με ανταγωνιστικές θέσεις και αντιτιθέμενους σκοπούς δεν μπορούν, αν προηγουμένως δεν αποχωρήσουν, να ενταχθούν στην Πρωτοβουλία.

Πριν από την ένταξη στην Πρωτοβουλία και την συμμετοχή στην συνέλευση, προκρίνεται μια πρώτη συνάντηση πολιτικής γνωριμίας και ενημέρωσης με τα νέα μέλη. Σε παραδείγματα πρότερης γνωριμίας, μέλη της Πρωτοβουλίας έχουν το δικαίωμα να προτείνουν την απευθείας συμμετοχή νέων συντρόφων/ισσων παρέχοντας σχετικές εγγυήσεις.

Για την ενσωμάτωση νέων μελών δεν προβλέπεται δοκιμαστικό στάδιο. Αντ' αυτού, ορίζεται ένα διάστημα συντροφικής και πολιτικής γνωριμίας και προσαρμογής των

νέων μελών, έως την παραλαβή κωδικών, την πρόσβαση σε ηλεκτρονικά μέσα διαχείρισης, εσωτερικές υποδομές κ.λ.π.. Το διάστημα αυτό δεν υπερβαίνει την σταθερή παρουσία σε τρεις Τακτικές Συνελεύσεις και την σταθερή συμμετοχή στις δραστηριότητες που προκύπτουν μεταξύ αυτών.

Κάθε σύντροφος/ισσα έχει από την πρώτη συνέλευση ίσα δικαιώματα λόγου, ίσα δικαιώματα στην λήψη αποφάσεων και ίσες υποχρεώσεις.

Το νέο μέλος μπορεί να ενταχθεί άμεσα στους Τομείς εργασίας, να αναλάβει πρωτοβουλίες, να καταθέσει προτάσεις και να προσδώσει το δικό του αγωνιστικό στίγμα. Δεν επιτρέπονται διακρίσεις μεταξύ «παλιών» και «νέων» μελών.

Δικαιώματα και Υποχρεώσεις

Όλα τα μέλη έχουν ίσα δικαιώματα και ίσες υποχρεώσεις. Όλα τα μέλη καταβάλλουν σταθερά την μηνιαία συνδρομή τους στα πλαίσια που αυτό είναι εφικτό.

Κανένα μέλος δεν λαμβάνει «προνομιακή μεταχείριση» ή «αυστηρότερη κριτική» από το συλλογικό σώμα. Αντίστοιχα, ο λόγος όλων των μελών έχει την ίδια βαρύτητα, την ίδια σπουδαιότητα, την ίδια δυνατότητα επιρροής στην λήψη των αποφάσεων. Αξιολογικό κριτήριο του «βάρους» μιας γνώμης αποτελεί η εγκυρότητα της και όχι ποιος/α την εκφέρει.

Όλα τα μέλη οφείλουν να παρίστανται στην Τακτική Συνέλευση, σε όλα τα όργανα λήψης αποφάσεων και να μετέχουν ενεργά στις αποφάσεις για το σύνολο των δραστηριοτήτων της Πρωτοβουλίας καθώς και την εκτέλεση τους. Η πειθαρχία στις συλλογικές αποφάσεις είναι ευθύνη όλων των μελών.

Οι ευθύνες των μελών μπορεί να διαφέρουν ως προς το τι αναλαμβάνουν να φέρουν εις πέρας με βάση τις δυνατότητες τους ή προς τους ιδιαίτερους ρόλους που μπορεί να απαιτεί μια δράση. Αυτή η διαφορά δεν συνιστά διαχωρισμό και δεν αναιρεί την ισομέρεια των ευθυνών σε οτιδήποτε συγγράφεται, δημοσιοποιείται, οργανώνεται και πράττεται από την Πρωτοβουλία.

Όλα τα μέλη της Πρωτοβουλίας ενθαρρύνεται να συμμετέχουν ενεργά, με βάση την κοινωνική και ταξική τους ταυτότητα, στο εργατικό κίνημα και τις οργανώσεις της νεολαίας.

Οι εργαζόμενοι/ες σύντροφοι/ισσες προκρίνεται να μετέχουν στις εργατικές οργανώσεις και τα σωματεία βάσης του κλάδου τους. Σε όποιον κλάδο είτε δεν υπάρχουν τέτοιες οργανώσεις είτε στις υπάρχουσες δεν υπάρχουν περιθώρια πολιτικής παρέμβασης, υποστηρίζεται ο σχηματισμός νέων.

Τα μέλη της Πρωτοβουλίας που είναι μαθήτριες/ες και φοιτητές/τριες, ενθαρρύνεται να μετέχουν στους φοιτητικούς και μαθητικούς φορείς, τις οργανώσεις και τα

αναρχικά στέκια/σχήματα εντός των σχολών και των σχολείων τους.

Αποπομπή μελών

Αρμόδια για την αποπομπή μελών από την Πρωτοβουλία είναι η Τακτική της Συνέλευση με τον καταστατικά κατοχυρωμένο τρόπο λήψης απόφασης. Όλοι οι πιθανοί λόγοι αποπομπής κατατίθενται και εξετάζονται από την Τακτική Συνέλευση.

Αιτίες αποπομπής μπορεί να αποτελέσουν:

A) η παραβίαση ιδεολογικών και αξιακών αρχών της Πρωτοβουλίας

B) η συνεχιζόμενη αθέτηση υποχρεώσεων που εκθέτει την Πρωτοβουλία και θέτει σε κίνδυνο τα μέλη της

Γ) η παρεμπόδιση της αγωνιστικής και πολιτικής λειτουργίας

Δ) η ανάπτυξη αντισυντροφικών συμπεριφορών, μεροληπτικών/διαχωριστικών συμπεριφορών εις βάρος μελών και η συγκρότηση παράλληλων ομάδων που λειτουργούν διασπαστικά εντός της Πρωτοβουλίας

E) Κατακριτέα και αποπεμπτική θεωρείται η καταστρατήγηση του καταστατικού και η υπονόμηση με οποιονδήποτε τρόπο των δημοσιοποιημένων πολιτικών θέσεων της Πρωτοβουλίας.

Ενστάσεις για την ένταξη νέου μέλους που βρίσκεται εντός του προσαρμοστικού σταδίου των τριών εβδομάδων μπορεί να κατατεθεί από οποιοδήποτε μέλος και να συγκληθεί έκτακτη συνέλευση για την εξέταση της εισόδου του στην Πρωτοβουλία.

IV. ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ

A) ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ

Διακριτή συμμετοχή στους κοινωνικούς και ταξικούς αγώνες, στήριξη των εργατικών–λαϊκών –νεολαιίστικων διεκδικήσεων

Η Πρωτοβουλία μετέχει ενεργητικά στους διεκδικητικούς αγώνες που πηγάζουν από τις κοινωνικές και ταξικές ανάγκες. Οι συλλογικές ζυμώσεις, η εμπειρική συσσώρευση πρακτικών δράσης και οι αγωνιστικές διεργασίες που αναπτύσσουν οι αγώνες της βάσης παράγουν τα θεμέλια του επαναστατικού κινήματος το οποίο δεν γεννάει αυτούς τους αγώνες αλλά γεννιέται και εξελίσσεται μέσα σε αυτούς.

Η Πρωτοβουλία παρεμβαίνει στους κοινωνικούς και ταξικούς αγώνες με τα δικά της διακριτά χαρακτηριστικά. Με την διάχυση του πολιτικού της λόγου αναδεικνύει τον προταγματικό στόχο της Κοινωνικής Επανάστασης, πείθει για την εφαρμοστικότητα του αναρχισμού και συσπειρώνει δυνάμεις. Με την παρουσία της, στοχεύει στην ριζοσπαστικοποίηση των αγώνων, την μεταξύ τους διασύνδεση και την συνολικοποίηση τους προς μια κεντρική επαναστατική στρατηγική στόχευση.

Η διασύνδεση και η συνολικοποίηση των αγώνων δεν προκύπτει αφαιρετικά. Συνιστά μια οργανική σύζευξη άμεσων πρακτικών στόχων πάλης και στρατηγικού

ορίζοντα. Ο ενοποιητικός παράγοντας των αγώνων είναι το επαναστατικό κίνημα και οι φορείς του.

Η Πρωτοβουλία οφείλει να υπογραμμίζει και να υπενθυμίζει την μερικότητα, τα όρια και τους αφομοιωτικούς κινδύνους που ενυπάρχουν σε κάθε αγώνα που δεν προωθεί ένα συνολικό ανατρεπτικό πρόταγμα χωρίς να τους απαξιώνει, συνεισφέροντας για την νίκη τους χωρίς αυταπάτες.

Τα αναρχικά προτάγματα ριζώνονται και αναπτύσσονται παραπέρα μέσα στις εργατικές – λαϊκές διεκδικήσεις, ως προϊόν της ισότιμης αλληλεπίδρασης του οργανωμένου αναρχισμού με τις δυνάμεις της βάσης. Οι διεκδικήσεις αποκτούν επαναστατική κατεύθυνση όταν αντιλαμβάνονται και υπερβαίνουν τα εγγενή τους όρια. Η προέκταση των αγώνων από την διεκδίκηση και την διαμαρτυρία στην ρήξη και την επανάσταση, αποτελεί συνδυασμό της ανεπτυγμένης ταξικής ωρίμανσης με την πύκνωση του ελευθεριακού επαναστατικού προτάγματος.

Οι υποκειμενικές προϋποθέσεις για την επανάσταση χτίζονται μέσα από την αγωνιστική κίνηση. Η ταξική συνείδηση ενυπάρχει σπερματικά στην τάξη μας και δεν προέρχεται απ' τα έξω. Η εργατική τάξη ως κληρονόμος των καπιταλιστικών σχέσεων παραγωγής από τον παλαιότερο ταξικό σχηματισμό, παράγει εκτός από κεφάλαιο και τον νέο κόσμο. Η συνείδηση της γονιμοποιείται από την πρόσληψη του αναρχικού επαναστατικού προγράμματος στους αγώνες της και είναι η ίδια το υποκείμενο της υλοποίησής του.

Η Πρωτοβουλία ως αναρχικός πυρήνας που δραστηριοποιείται αγωνιστικά, προπαγανδίζει στις περιοχές των δυτικών προαστίων την πλατιά συμμετοχή στους κοινωνικούς-ταξικούς αγώνες, προωθεί τα αιτήματά τους, εκδίδει ανακοινώσεις στήριξης. Όταν οι δυνάμεις το επιτρέπουν οργανώνει διακριτά μπλοκ και συμβάλλει στην περιφρούρηση και την αυτοάμυνα τους.

Δημιουργία αγωνιστικών γεγονότων

Η Πρωτοβουλία παράγει αγωνιστικά γεγονότα, οικοδομεί εστίες αντίστασης στις περιοχές δράσεώς της και εμπνέει δια του παραδείγματος. Η παραγωγή αγωνιστικών γεγονότων δεν θα πρέπει να αναλώνεται αποκλειστικά σε «απαντήσεις» στα φλέγοντα πολιτικά ζητήματα που αναδεικνύει η επικαιρότητα, αλλά και στην αποκάλυψη των κοινωνικών και ταξικών προβλημάτων που πολλές φορές η επικαιρότητα και η κυρίαρχη ατζέντα συγκαλύπτει και αποπροσανατολίζει.

Η συμμετοχή στους αγώνες που ξεσπούν ως αντανάκλαση των φλέγοντων ζητημάτων που αναδύει η κεντρική πολιτική επικαιρότητα, δεν θα πρέπει να εγκλωβίζουν τις αγωνιζόμενες δυνάμεις στην κρατική «ατζέντα», ειδικότερα σε περιόδους που οι συσχετισμοί δεν ευνοούν την εκτροπή και την αντιστροφή της. Η συμμετοχή στους εν εξελίξει αγώνες θα πρέπει να διασταυρώνεται και να συμπορεύεται με την ανάδειξη των δικών μας τακτικών προτεραιοτήτων που είναι αδιαίρετοι απ' την στρατηγική μας κατεύθυνση και την τροφοδοτούν σε κάθε βήμα.

Η προπαγάνδα με την πράξη, διαχρονικό στοιχείο του αναρχικού κινήματος, δεν ταυτίζεται με αποκομμένες πρωτοπορίες και δεν αναζητά ακολούθους. Βρίσκεται ενσωματωμένη στις μεθόδους τακτικής πάλης, αφουγκράζεται την φάση του κοινωνικού ανταγωνισμού και εκδηλώνεται συνεπικουρικά με τους ευρύτερους αγώνες και όχι διαχωρισμένα. Ο οργανωμένος αναρχισμός δεν προσμένει σε μια «αυθόρμητη» και «αυτοματοποιημένη» όξυνση των αγώνων ούτε σε μια μεταφυσική εκπλήρωση των υποκειμενικών προϋποθέσεων.

Οι κοινωνικοί – ταξικοί αγώνες πυροδοτούνται από τις υλικές επιπτώσεις της κρατικής-καπιταλιστικής βαρβαρότητας, απορρέουν από την όξυνση των αντιθετικών σχέσεων κεφαλαίου-εργασίας και κράτους-κοινωνίας. Ο ιδιαίτερος χαρακτήρας και οι προοπτικές των αγώνων διαμορφώνονται από τους συσχετισμούς πολιτικής δύναμης, την ιστορική συγκυρία και τον βαθμό οργάνωσης του αναρχικού κινήματος.

Ανοικτές προτάσεις τοπικού χαρακτήρα

Η Πρωτοβουλία επεξεργάζεται προτάσεις πάνω σε τοπικά προβλήματα και διεκδικήσεις, τις δημοσιοποιεί προς τον κόσμο των περιοχών και συνδιαμορφώνει πάνω στο ειδικό τους πλαίσιο. Με την κατάθεση ανοιχτών προτάσεων ενθαρρύνεται η συλλογικοποίηση, η από τα κάτω οργάνωση και διανοίγονται προοπτικές αγωνιστικής συμπόρευσης.

Η συμμετοχή στους αγώνες και η παραγωγή αγωνιστικών γεγονότων δεν θα πρέπει να γίνονται με όρους «από εμάς σε

εμάς» αλλά σε μια ευρύτερη αλληλεπίδραση με κοινωνικές και ταξικές δυνάμεις με τις οποίες μπορεί να υπάρξει εμπιστοσύνη και αξιακή και πολιτική σύμπνοια.

Συγκρότηση δομών κινηματικής αυτοάμυνας

Τακτικός στόχος της Πρωτοβουλίας είναι η επεξεργασία προτάσεων για την αυτοάμυνα/περιφρούρηση των αγώνων και την συγκρότηση οργανωμένων δομών. Η αποτελεσματική αντιμετώπιση της κρατικής καταστολής στο πλαίσιο των κοινωνικών – ταξικών αγώνων, στους δρόμους και τις πλατείες των γειτονιών, στις εργατικές διεκδικήσεις, στα πανεπιστήμια και σε κάθε πεδίο της καθημερινότητας είναι προαπαιτούμενο για την νίκη των αγώνων, την αυτοπεποίθηση των αγωνιζόμενων και το ζωντάνεμα της επαναστατικής προοπτικής.

Η ένταση της κρατικής καταστολής είναι άμεσα συνυφασμένη με το επίπεδο της ταξικής πάλης και των συσχετισμών πολιτικής δύναμης. Η κοινωνική-ταξική πάλη και ο αναρχικός πολιτικός αγώνας, θα πρέπει να περιφρουρούνται από τις κρατικές δυνάμεις. Η αυτοάμυνα των αγώνων παράγεται από το ίδιο το αγωνιστικό υποκείμενο και όχι από νομικούς συμμάχους, θεσμικούς διαμεσολαβητές και “πρόθυμους” δικαιωματιστές.

Προτάσεις για την οργανωτική συγκρότηση των αναρχικών

Το ζήτημα της οργάνωσης εντοπίζεται τόσο στην Ταυτότητα όσο και στους Στρατηγικούς στόχους της Πρωτοβουλίας.

Είναι ταυτόχρονα ζήτημα αρχών και στοχεύσεων. Ολόκληρος ο αγωνιστικός σχεδιασμός της κατευθύνεται προς την οργάνωση ενός αναρχικού πολιτικού φορέα και κατ' επέκταση προς την οργάνωση ενός ελευθεριακού επαναστατικού κινήματος ανατροπής για την οποία θα εργαστεί αυτός ο φορέας.

Για την επίτευξη των στρατηγικών στόχων είναι αναγκαία η αποκρυστάλλωση των αναγκαίων ενδιάμεσων τακτικών βημάτων. Η Πρωτοβουλία οικοδομεί προϋποθέσεις ανώτερων μορφών οργάνωσης μέσα από τον ζωντανό αγώνα του τώρα και τους συνακόλουθους σχεδιασμούς που εκπορεύονται από αυτόν. Απ' την μία σχεδιάζει τους όρους της δικής της οργανωτικής μετεξέλιξης σε προασιακή εμβέλεια και συγχρόνως δουλεύει προτάσεις πάνω σε μια μακρόπνοη προοπτική οργάνωσης πανελλαδικής εμβέλειας

Άμεσος τακτικός στόχος είναι η κατάθεση μιας ολοκληρωμένης προτασιακής τοποθέτησης για το ζήτημα της οργάνωσης των αναρχικών, ένα ζήτημα ιστορικής σημασίας αλλά και ιστορικών αντιπαραθέσεων. Η έγγραφη κωδικοποίηση και μεταφορά ενός πλούτου συζητήσεων και προοπτικών που ζυμώνονται στο εσωτερικό της Πρωτοβουλίας και η δημοσιοποίηση του ως μια συνολική τοποθέτηση θα στοχεύσει στο άνοιγμα προβληματισμών και διαλόγου, μέσα σε μια περίοδο όπου η οργάνωση προσλαμβάνει υπαρξιακό χαρακτήρα όχι μόνο για την νίκη, αλλά και για την ίδια την διεξαγωγή του αγώνα.

Ιδεολογική παρέμβαση

Η ιδεολογική σύγχυση είναι σημείο των καιρών. Και το καθάρισμα της ομίχλης είναι απαίτηση των καιρών. Όλες οι Κοινωνικές Επαναστάσεις στην ιστορία και τα δρώντα υποκείμενα που τις ενσάρκωσαν, καθοδηγούνταν από μια ιδεολογική κοσμοθεώρηση. Οι κοινωνίες που δημιουργούσαν και οι νέοι κόσμοι που εγκαθιδρύονταν στα συντρίμια των παλιών, βασίζονταν λιγότερο ή περισσότερο στις αρχές αυτών των κινητήριων κοσμοθεωρήσεων. Η μεταμοντέρνα άρνηση της ιδεολογίας είναι μια άρνηση του αναρχισμού και συνάμα των ιστορικά αναγκαίων επαναστάσεων του παρόντος και του μέλλοντος.

Η αναγκαιότητα μιας αποσαφηνισμένης και ολιστικής αναρχικής επαναστατικής ιδεολογίας καθώς και η αναγκαιότητα απόκρουσης των πολέμιων ή των εκφυλιστών της, είναι καθοριστικής σημασίας. Για την εκπλήρωση των τακτικών/στρατηγικών στόχων και την εκπλήρωση της προοπτικής ανάπτυξης ενός νέου κινηματικού πόλου, απαραίτητη συνθήκη είναι η ιδεολογική και θεωρητική παρέμβαση. Αυτή η παρέμβαση από την πλευρά της Πρωτοβουλίας θα πρέπει να αποκτήσει μορφή σε συλλογικά επεξεργασμένες και πλούσια τεκμηριωμένες αναλύσεις, οι οποίες θα συμπεριλάβουν μια ρηξιακή κριτική σε αναθεωρητικά ρεύματα με στόχο την ανάδειξη του αντι-αναρχικού και αντεπαναστατικού τους ρόλου.

Ωστόσο, η αντιπαράθεση με τα αντι-αναρχικά ρεύματα, είτε μαρξιστογενή, είτε ατομικιστικά και μεταμοντέρνα, θα πρέπει να στοχεύει στην προαγωγή του αγώνα στην βάση

ιδεολογικών αρχών και όχι στην παραλυτική καθήλωση στις ιδεολογικές αρχές.

Διασάφηση του αναρχισμού στην κοινωνική βάση

Όσο σημαντική είναι η εξειδικευμένη ιδεολογική παρέμβαση για την συσπείρωση ενός νέου κινηματικού πόλου, άλλο τόσο σημαντική είναι η συστηματική ιδεολογική δουλειά μέσα στην κοινωνική βάση. Για την αποδοχή των πολιτικών θέσεων και των επαναστατικών μας προταγμάτων θα πρέπει να υπάρξει μια εννοιολογική, ιδεολογική και προταγματική διασάφηση του αναρχισμού στην τοπική αλλά και σε ολόκληρη την κοινωνία.

Η Πρωτοβουλία έχει σαν τακτικό στόχο την διανομή υλικού και την οργάνωση εκδηλώσεων με προσανατολισμό την κοινωνική κατανόηση περί του «τι είναι ο αναρχισμός, τι πρεσβεύει και τι προτείνει». Μέσα σε αυτό το πλαίσιο στοχεύει στο σπάσιμο των ριζωμένων κυρίαρχων προκαταλήψεων «για τους αναρχικούς και την δράση τους» και να ανατρέψει τα καθεστωτικά οικοδομημένα αφηγήματα που κατασφυκοφάντουν τον αναρχισμό στην κοινωνία: το ζήτημα της βίας, της κατάργησης του κράτους, της αναρχίας ως έννοιας, το ζήτημα του έθνους κ.α.

Δράση στους χώρους εργασίας και εργατική απεύθυνση

Η παρέμβαση σε εργασιακούς χώρους και η απεύθυνση στον εργαζόμενο λαό των δυτικών προαστίων είναι ένας πάγιος στόχος.

Η Πρωτοβουλία καλεί σε ταξική και πολιτική συλλογικοποίηση τον κόσμο της μισθωτής εργασίας και μέσω λόγου και δράσης τον παρακινεί στην αφύπνιση, την διεκδίκηση, την θέση μάχης στον ταξικό πόλεμο που μαίνεται. Προπαγανδίζει τις διακηρυγμένες απεργίες στις περιοχές δράσης της, μετέχει σε αυτές, συμβάλλει στην επιτυχή και μαζική τους οργάνωση.

Μέσα στις μεθόδους δράσης είναι η απάντηση στην εργοδοτική τρομοκρατία, η οργάνωση αποκλεισμών επιχειρήσεων, το σαμποτάζ και η στήριξη κλαδικών ή επιχειρησιακών διεκδικήσεων. Είναι η παρέμβαση στα συνδικάτα των εργαζομένων και το μπόλιασμα του επαναστατικού προτάγματος μέσα στο εργατικό κίνημα

Η απεύθυνση στην εργατική τάξη θα πρέπει να συνδυάζει την ανάλυση για τα καθημερινά προβλήματα και τους άμεσους διεκδικητικούς στόχους της ταξικής πάλης, με την ταυτόχρονη ανάδειξη της δομικής εκμετάλλευσης που απορρέει από την σχέση κεφαλαίου/εργασίας.

Παρέμβαση στα σχολεία και την σπουδάζουσα νεολαία

Οι μαθητές των σχολείων και οι φοιτητές/τριες δεν είναι μια διακριτή κατηγορία, ένα ξεχωριστό κοινωνικό υποκείμενο. Έχουν ταξική καταγωγή και ταξική ταυτότητα λιγότερο ή περισσότερο ανεπτυγμένη.

Η Πρωτοβουλία παρίσταται σταθερά στα σχολεία των περιοχών, απευθύνεται στην νεολαία, συγκρούεται με την καθεστωτική ιδεολογία την οποία η κρατική εκπαίδευση

επιβάλλει στις νέες γενιές να υιοθετήσει άκριτα και προτάσσει την κριτική ταξική σκέψη, τις ελευθεριακές αξίες και τον αναρχισμό. Η απεύθυνση είναι διττής φύσης καθώς συγκεράσει την κριτική στην αστική εκπαίδευση και την συστημική ιδεολογική προπαγάνδα, παράλληλα με την στήριξη των αιτημάτων και των αγώνων της νεολαίας σε μια προοπτική ριζοσπαστικοποίησης τους.

Η Πρωτοβουλία παρεμβαίνει στις σχολές και στους μαθητικούς/φοιτητικούς αγώνες. Επιχειρεί να στρέψει τα νέα παιδιά της εργατικής τάξης και του λαού στην επαναστατική αναζήτηση, τον αγωνιστικό στοχασμό, να τροφοδοτήσει με ιδέες τις ανησυχίες τους. Τα καλεί σε συμπόρευση και αγώνα, σε άμεση οργάνωση στον κοινωνικό και ταξικό πόλεμο.

Μηνιαίο έντυπο προαστιακής εμβέλειας

Η δημιουργία ενός σταθερού μηνιαίου εντύπου ή εφημερίδας συνιστά στόχο για την αποτελεσματική διάδοση των πολιτικών θέσεων της Πρωτοβουλίας.

Το έντυπο αυτό θα αποτελεί όργανο προαστιακής εμβέλειας που θα περιέχει τοποθετήσεις σε ζητήματα επικαιρότητας, πολιτικές και οικονομικές αναλύσεις, ιδεολογικά άρθρα, προτάσεις και καλέσματα προς τον λαϊκό πληθυσμό των περιοχών.

Στόχος του εντύπου θα είναι η μαζική κυκλοφορία σε σπίτια, γειτονιές, λαϊκές αγορές, πλατείες, εργασιακούς

χώρους κ.λ.π. και συγχρόνως η διανομή του στο πλαίσιο των παρεμβάσεων της Πρωτοβουλίας

Ίδρυση πολιτικού χώρου

Η δημόσια ορατότητα και η συσπείρωση δυνάμεων στον αγώνα προϋποθέτει και την ίδρυση ενός πολιτικού χώρου, ενός σταθερού σημείου αναφοράς.

Το άνοιγμα ενός πολιτικού χώρου στους Αγίους Αναργύρους βρίσκεται στους άμεσους σχεδιασμούς της Πρωτοβουλίας και η εκπλήρωση αυτού του στόχου θα συμβάλλει στην πολιτική γνωριμία του εγχειρήματος με νέο κόσμο, στην οργάνωση εκδηλώσεων και σε ένα σύνολο πολιτικών και αγωνιστικών δραστηριοτήτων.

Επικοινωνιακή αξιοποίηση του διαδικτύου

Η Πρωτοβουλία μέσω των οργάνων της στο διαδίκτυο και των σελίδων που διαχειρίζεται, μετέχει ενεργά στον «ιδεολογικό πόλεμο» που διεξάγεται στα ψηφιακά μέσα.

Η αξιοποίηση του διαδικτύου αποτελεί ένα ακόμη εργαλείο προώθησης πολιτικών θέσεων και δεν υποκαθιστά ούτε την δράση στο κοινωνικό πεδίο, ούτε την φυσική απεύθυνση.

B) ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ

Συγκρότηση ενός νέου κινηματικού πόλου

Το αναρχικό κίνημα στην Ελλάδα δεν είναι ενιαίο και δεν υφίσταται καν ως οργανωμένο «κίνημα». Η μεταπήδηση από χώρο σε κίνημα είναι μια διαδικασία αναγκαία και ταυτόχρονα ρηξιακή και επαναστατική.

Οι δυνάμεις που συγκροτούν τον ελλαδικό αναρχικό «χώρο» δεν χαρακτηρίζονται από ιδεολογική, πολιτική και προταγματική συνάφεια. Κατά βάση, οι δυνάμεις που δρουν κάτω από τα σύμβολα του αναρχισμού διαφέρουν στην ανάλυσή τους για τον κόσμο, ποικίλουν στις αντιλήψεις τους, διαφέρουν ως προς τις στοχεύσεις τους, που πολλές φορές είναι αντικρουόμενες και ανταγωνιστικές.

Οι προοπτικές ενοποίησης ανάμεσα σε δυνάμεις με ομοειδή πολιτική θέση και στόχευση προσκρούει πάνω στην ίδια την δομή του «χώρου» που αποκρυσταλλώνεται σε μικρά υποσύνολα (ομάδες-συλλογικότητες), ανεξάρτητα και αυτονομημένα μεταξύ τους. Αυτή η πραγματικότητα μετατρέπει τις συλλογικότητες σε αποκομμένα κοινωνικά μικροσύμπαντα, που αδυνατούν να συνθέσουν, πόσο μάλλον να αποχωριστούν τα δικά τους διαχωρισμένα μικροσύμπαντα για την οικοδόμηση μιας νέας προοπτικής.

Στις περισσότερες των περιπτώσεων, η ένωση συλλογικοτήτων και ατόμων επιτυγχάνεται πάνω σε άμεσα ζητήματα της επικαιρότητας με “οργανωτικό” όχημα ανοιχτές συνελεύσεις, θεματικούς συντονισμούς και μη

δεσμευτικές συνεργασίες. Αυτά τα «οχήματα» δεν συνιστούν επ' ουδενί σύνδεσμο κοινών θέσεων μεταξύ των ομάδων, αλλά προσωρινές συνυπάρξεις, συχνά συγκαταβατικές, που προϋποθέτουν πολλαπλές εκπτώσεις, για την επίτευξη βραχύβιων, αποσπασματικών στόχων.

Οι πρόσκαιρες συνεργασίες ομάδων και ατόμων καταρρέουν σε σύντομο χρόνο επιβεβαιώνοντας την αναποτελεσματικότητα της οργάνωσης χωρίς κοινές ιδεολογικοπολιτικές αρχές και δεσμευτικές συμφωνίες (αφορμαλισμός). Συνάμα αναδεικνύουν το ψηφιδωτό των ρευμάτων σκέψης που συνυπάρχουν και αντικρούονται μέσα στον «χώρο».

Η συμβολή στην συγκρότηση ενός νέου κινηματικού πόλου είναι στρατηγική στόχευση της Πρωτοβουλίας. Η ένωση δυνάμεων στην βάση κοινών αξιακών αρχών και πολιτικών θέσεων που θα αναδείξουν έναν τρίτο δρόμο και θα διαχωριστούν τόσο από τις συμμείξεις των τάσεων που παντρεύουν αντιδιαλεκτικά τον αναρχισμό με τον μαρξισμό όσο και εκείνων των τάσεων, που αντιπαλεύουν την Κοινωνική Επανάσταση είτε πρεσβεύοντας αφορμαλιστικές και ατομικιστικές αντιλήψεις είτε μεταμοντέρνα αντι-αναρχικά θεωρήματα.

Αλλαγή κοινωνικών συσχετισμών

Το διάνοιγμα μιας νέας κινηματικής προοπτικής είναι μια διαδικασία συνυφασμένη με την αναδιάταξη των κοινωνικών-ταξικών συσχετισμών πολιτικής επιρροής. Δεν μπορεί να υπάρξει επαναστατικό κίνημα δίχως την πλατιά

λαϊκή υιοθέτηση των ανατρεπτικών επαναστατικών προταγμάτων που προωθεί το επαναστατικό κίνημα, το οποίο πηγάζει από τον λαό και δεν βρίσκεται έξω ή πάνω απ' τον λαό.

Η συμβολή στην σταδιακή αναμόρφωση των συσχετισμών πολιτικής δύναμης τόσο σε προαστιακό όσο και σε ευρύτερο κοινωνικό επίπεδο είναι στρατηγικό καθήκον της Πρωτοβουλίας. Η ανάπτυξη των συνειδησεων της κοινωνίας και η επαναστατική τους ωρίμανση δεν είναι εφικτή δίχως τις προτάσεις για μια άλλη κοινωνία και δίχως τους φορείς που θα επεξεργαστούν αυτές τις προτάσεις.

Πολιτική μετεξέλιξη σε οργάνωση προαστιακής εμβέλειας

Στρατηγικός στόχος της Πρωτοβουλίας είναι η συγκρότηση μιας αναρχικής οργάνωσης προαστιακής εμβέλειας που θα προκύψει σχεδιασμένα είτε μέσα από την μετεξέλιξη του υπάρχοντος σχήματος είτε μέσα από τον σχηματισμό νέων Πρωτοβουλιών και Πυρήνων περιοχών που θα ενωθούν οργανικά και αξεδιάλυτα σε ένα προαστιακό φορέα.

Οι θέσεις της Πρωτοβουλίας για το ζήτημα της οργάνωσης θα δημοσιοποιηθούν και θα αποτελέσουν σταθερό οδοδείκτη στην πορεία οικοδόμησης του νέου φορέα και συγχρόνως μια προτασιακή τοποθέτηση για το οργανωτικό ζήτημα των αναρχικών συνολικά σε πανελλαδικό επίπεδο.

Η εκπλήρωση του στρατηγικού στόχου της προαστιακής οργάνωσης θα σημάνει την αυτοδιάλυση και την

ενσωμάτωση της Πρωτοβουλίας στο νέο σχήμα ή τον εξ ολοκλήρου οργανωτικό και πολιτικό μετασχηματισμό της.

*Επικοινωνία: protaanka@espin.net
Ιστότοπος: protaanka.espinblogs.net*

